

20200429-Taygeta-NL-Federatie-en-metafysische-beschouwingen-mijn-persoonlijke-gedachten

Federatie en Metafysische Beschouwingen - Mijn Persoonlijke Gedachten

Dit zijn enkele gedachten die ik had vlak na de ontdekking van het onderwerp van de Federatie, tot nu toe. Het zijn slechts mijn eigen privé-gevoelens, en daarmee wil ik die van u niet beïnvloeden. Ze hebben niets te maken met wat de Taygeteënen ons doorgeven, het is gewoon wat ik heb aangevoeld.

Ik kies in geen geval de kant van de Federatie, ik ben hier niet gekomen als hun advocaat. En ik ga me er ook niet tegen verzetten. Op dit moment is het niet mijn taak om de positie van de Federatie te weerstaan of te verdedigen, of die nu op het laagste of het diepste niveau is. Vanuit mijn standpunt is het gewoon zoals het is.

Waarom ik op Aarde ben, zijn jullie, wij allemaal, Starseeds en niet Starseeds, mensen. Op de een of andere manier brengt dit alles me alleen maar terug naar het beginpunt vele jaren geleden: naar mijn sterke geloof in wie we zijn, in dit zich ontwikkelende ras, in ons vermogen om vooruit te komen, om sterk te zijn, creatief, resistent, geloof in onze schoonheid en essentie. Ons licht was er altijd al, als stellaire wezens die we werkelijk zijn, en ik besloot om in deze tijd naar de Aarde te komen, net als duizenden anderen, om het niet te laten doven. Integendeel, om het te helpen uitbreiden naar zijn oorspronkelijke staat, dichterbij de Bron die wij zijn. Wat het beleid van de Galactische Federatie ook moge zijn, de waarheid lijkt te zijn dat mensen in het universum worden verwacht. Als dat niet zo was, zouden wij allemaal, de Starseeds, hier niet zijn. En als dat zo is, dan is ons werk belangrijker dan ooit.

Ik heb het in het begin moeilijk gehad om deze informatie te verwerken, en te accepteren dat de dingen gewoon zo zijn, en altijd zo zijn geweest. Maar ik heb het niet over het niveau van de Federatie, maar over het diepste, metafysische niveau. Het feit dat sommige rassen nog steeds zulke harde lessen en ervaringen manifesteren om "af te studeren". Ik heb gehuild, en ik heb veel verdriet gevoeld, omdat ik het niet eens ben met de mate van de "uitdagingen" die de mensen moeten aangaan, met de kosmische orde van dit alles, en vooral omdat ik het niet eens ben met de noodzaak om zoveel pijn te doorstaan om als ras te groeien. Ik heb sterk het gevoel dat het NIET nodig is, dat de lessen niet gegeven hoeven te worden door zulke harde ervaringen als hier. Ik ken en herinner me andere manieren om het bewustzijn te verruimen. Maar om de een of andere reden heeft het menselijk ras zelf dit niveau van innerlijk begrip nog niet bereikt en blijft het voor zichzelf bijna onoverkomelijke uitdagingen produceren. Zij zijn het zelf die nog niet hebben begrepen dat vechten en groeien door conflicten NIET nodig is. Maar zijn zij het, of eerder hun, om zo te zeggen, etherische equivalenten?

Aan de andere kant heb ik ook het gevoel dat ik me vrijwillig in deze hele kosmische uitdaging heb gestort... maar dan van boven 5D, alsof ik van daarboven kwam om te zien hoe dit hele "overwinnen van lijden en kwaad" (komend uit de wereld waar het concept van lijden en kwaad is getranscendeerd) wordt aangepakt. Maar zoals ik het begin te zien, lijkt het bevrijden van mensen van dit concept vanuit 3D bijna onmogelijk te zijn. Aangezien het de aard van 3D-5D is om dualistisch te zijn. Dus op een bepaalde manier ben ik hier misschien naar beneden gekomen om deze onmogelijkheid met eigen ogen te aanschouwen. En die onmogelijkheid (en onmogelijkheid is het, want 3D en 5D rijken zullen ALTIJD bestaan, zo niet in deze tijdlijn, dan in andere) maakt me diepbedroefd. Iets wat ik nog steeds moet leren overstijgen om niet verdrietig over te zijn.

Aneeka vertelde me dat waar ik zo'n last van heb, het feit is dat van bovenaf lijden als vooruitgang wordt gezien. Maar toen zei ze: Maar dat is geen Universele vorm, of idee, Gosia. Integendeel. De reden waarom mensen op Aarde moeten worden opgesloten is dat zij moeten evolueren uit de noodzaak om negatieve dingen voor zichzelf te manifesteren die tot lijden leiden. " En dat is precies mijn punt. Ik WEET dat het niet nodig is, ik weet dat dualiteit, kwaad en lijden alleen ervaren worden binnen de wereld van ideeën, 3D en zelfs 5D, maar is er werkelijk een manier om zielen hieruit te breken, aangezien dat precies de aard is van deze rijken en de precieze WAAROM de zielen kwamen om te ervaren wat ze doen? Of is er misschien op zijn minst een manier om ze vrij te

breken naar de niet zo drastische in dualistische ervaringen wereld, op zijn minst "terug" naar 5D? Maar willen ze dat echt? Wat is mijn rol hierin?

Aan de andere kant voel ik me op een bepaald niveau zelf schuldig over dit alles. Op het diepste niveau zie ik in waarom onze zielen moeilijkheden verlangen en manifesteren. En wel omdat ik me nog heel goed kan herinneren dat ik 23 jaar oud was en in mijn dagboek schreef dat mijn leven te vlak en eenvoudig leek, dat ik geen uitdagingen voelde om te overwinnen, dat ik het gevoel had dat mijn essentie en innerlijke karakter niet vervuld en versterkt konden worden zonder harde ervaringen om te overwinnen. In feite zocht ik bijna speciale en zware banen zoals Search and Rescue omdat ik geloofde dat alleen in echt dramatische situaties alles wat we werkelijk zijn aan het licht kan komen. Niet in het eenvoudige leven. Ik wilde ten volle leven wat ik ben, het beste uit mijn ziel naar boven halen.

Zou het dan hetzelfde kunnen zijn wat we willen ervaren vanuit de etherische vlakken, hier komen? Ons levend voelen in het gevecht zelf? Voelen wat ons karakter definieert? ONTDEK wat het definieert? Ons naar de maximale weerstand brengen om te weten waartoe we in staat zijn? Als Sterrenzaden voel ik echter dat de uitdaging die we onszelf hebben gegeven nog groter is, het is tweeledig. Het is de uitdagingen aangaan via de 3D ervaring, ze voelen en ervan leren zoals alle anderen, maar tegelijkertijd ook proberen de hoge Frequentie te handhaven, voorbij 3D, zodat de zielen rondom ons hun stellaire oorsprong niet vergeten. Het is niet gemakkelijk om die dubbele rol te spelen.

Ik verlang ernaar om zielen te doen ontwaken tot hun vredige, zuivere en nobele staat voorbij de 3D beperkingen. Ik weet niet waar deze passie vandaan komt, maar ik draag het diep van binnen. Ik kan me niet volledig vrij voelen wetende dat andere zielen dat nog niet lijken te zijn. Maar dan val ik in tranen op de grond, beseffend dat deze toestand van niet lijken te zijn, precies is wat sommigen van hen willen, vrij zijn in deze beslissing. Wetend wat ze hier komen ervaren en beleven. Ze willen "voortgang" boeken door middel van dualiteit en intense contrasten.

Maar in dit geval, heeft het zin om te blijven helpen? Helpen met wat? Als de wereld is zoals hij zou moeten zijn? Soms voel ik diepgaande nutteloosheid van het hele proces. Alles is cyclisch, eeuwig, en zal altijd zijn zoals het is. Is het niet op dit punt in ruimte-tijd, dan wel op het andere, en in andere tijdlijnen. Waar bevrijden we zielen precies van, als het de aard zelf van de 3D-5D wereld is om deze dualiteit te voelen? Het conflict te voelen. Definieer zichzelf door wat we zien dat we NIET willen. Bevrijd ik ze van de ervaring die ze zelf verlangen?

Ik heb veel zelf waar ik me van moet bevrijden. Van deze behoefte om te helpen, van deze rol die ik mezelf heb gegeven, van de behoefte om mezelf uit te dagen, van het anderen "vrij" willen zien, van mijn worsteling om de noodzaak van het bestaan van dualiteit zelf te begrijpen, om het vervolgens te overstijgen en los te laten. Om vrij te zijn, zoals ik al voel op andere niveaus van mijn ziel, voorbij de werelden van ideeën en mentale constructies, zelfs die van 5D.

Maar tegelijkertijd, door dat te doen, het te overstijgen, zou ik dan niet ophouden te zijn wat ik voel dat ik ben en wat mij definieert? Degene die worstelt om de frequentie te behouden om een betere wereld te creëren? Beter vanuit welk oogpunt? Beter voor wie? Als er uiteindelijk, zoals iemand onder de video zei, niemand is in deze grote kosmische speeltuin, maar IK ALLEEN? EEN MIND.

Zoals dezelfde persoon, Matrix Game of Life, heeft gezegd:

Welkom in het spel dat je hielp creëren, en dat je nu speelt. Het wissen van al het geheugen is een deel van het spel waarmee we hebben ingestemd voordat we eraan begonnen -- lang geleden (in termen van lineaire tijd). Het spel loopt ten einde. Het is een tijd van verwarring, of een tijd van onthullende opwindung. Het hangt er allemaal van af of men al dan niet ontwaakt is uit 'de droom van de wakende staat'.

Ik geloof dat deze overdenking vandaag geldt voor jullie allemaal, Starseeds, die naar de Aarde zijn gekomen om de weg voor anderen te verlichten, om dit nieuwe menselijke ras te begeleiden op zijn weg naar de interstellaire status. Wie ben jij in dit grote kosmische drama? Wie ben je werkelijk en

wat wil je? Waarom ben je gekomen? Het is tijd om jezelf te definiëren en op te vallen. Als dat is wat je wilt.

Het probleem bij het aanvaarden van de informatie over de Federatie en de hele orde der dingen, degenen die er moeite mee hebben, kan voortkomen uit het feit dat we in het proces van het verzamelen van een menselijke ervaring, waarvoor we hier kwamen, een beetje vergeten zijn hoe de dingen daarbuiten zijn, buiten de Aarde. We namen het menselijke perspectief aan. We zijn mens geworden. In wezen zijn we stellair. We vergaten het plot, om het zo te zeggen. En nu, met deze informatie, die iets van dat grotere kosmische schema van dingen blootlegt, botst het met ons perspectief als mensen die we onszelf voelen te zijn; mensen die we alleen maar kwamen ervaren, wiens perspectief we hier zijn om te verzamelen, maar die we in oorsprong niet zijn. Het is allemaal zo raadselachtig voor het hart.

Of we het nu eens zijn met de zeer permissieve ideeën van de Federatie of niet, één ding is zeker, en dat is dat de mensen onze hulp nodig hebben. Alle bovenstaande overpeinzingen terzijde, we ZIJN nodig. Onze aanwezigheid hier is daar het bewijs van. En we zijn hier omdat we ermee ingestemd hebben hier te zijn. Niemand is tegen zijn eigen wil gekomen. Zonder dat dit klinkt als een verdediging van hun positie, waarom zijn sommigen van jullie verbaasd over de positie van de Federatie? De meesten van ons, zo niet allen, moesten al weten dat dit zo is en zo zal zijn, en uit vele commentaren die ik heb gelezen maak ik op dat velen van u het intuïtief al wisten. Dat komt omdat wij dit inderdaad op een of ander niveau al wisten! En wij zijn hier gekomen omdat wij in dit project hebben geloofd, in de lancering van dit nieuwe ras in de kosmos, en in de mens. Wij zijn hier vanwege het vertrouwen dat wij in het menselijk ras hebben gesteld, vanwege onze wens dat zij zich uitbreiden, en vanwege het vertrouwen in onszelf, in de rol die wij kunnen vervullen. Op een dag zullen we alles nog beter begrijpen.

De informatie die in de video wordt gepresenteerd is vrij intens, maar aan de andere kant herken ik het. En ik herken het meest uitgebreide plan in dit alles, voorbij het lijden zelf, en voorbij wat zichtbaar is. Ja, ik had momenten dat ik aan alles wilde ontsnappen, verdwijnen in etherische werelden, ver van al deze wereldstructuren, hun hiërarchieën, nieuwe rassencreaties, raden, de fysieke wereld ... zowel 3D als 5D. Ik wilde mezelf onderdompelen in de Bron, of op zijn minst hogere dichtheden om uit te rusten van de niveaus van de IDEEËN, van de film zelf die we van de andere kant hebben gecreëerd, en waarin we zelf ook de acteurs zijn. Eerlijk gezegd voelde en voel ik me nog steeds moe.

En dat is waarom ik me soms niet de meest geschikte persoon voel om jullie te dienen als deze brug tussen 3D en 5D en verder. Ik leer net als jullie, ik word moe, ik raak overweldigd, ik raak gefrustreerd, ik ben niet perfect, en soms verlies ik mezelf in allerlei sensaties die tegelijkertijd opkomen uit verschillende niveaus van mijn wezen. Het wordt steeds moeilijker voor mij om geconcentreerd te blijven in de 3D-wereld, met zoveel openheid voor 5D-ideeën en verder die ik dagelijks assimileer binnen mijn realiteit, waarbij ik steeds meer scalair word, iets wat ik altijd al ben geweest en herken, maar tegelijkertijd mijn meer alledaagse waarneming achter me laat, het zelf verlaat zoals ik het tot nu toe kende. Of liever, ik integreer het in mijzelf, maar ik breid uit naar iets anders.

Zou het kunnen dat dit is waarnaar verwezen wordt met het "nieuwe menselijke ras dat weldra de kosmos zal binnengaan"? Zou dat ook kunnen zijn wat ik ben gaan ervaren - hoe het voelt om multidimensionaal te zijn binnen het mensenpak, de mensen begeleidend in deze overgang op de meest directe manier mogelijk? Is dat niet de nieuwe menselijke soort waar iedereen buiten de Aarde naar schijnt te kijken, en op wacht? Het HUMAN STELLAR ras? Ik weet het niet.

Hoewel deze overpeinzing misschien een beetje nostalgisch klinkt, en dat is het ook, is het geen afscheid. Het is gewoon met jullie delen hoe ik me deze dagen heb gevoeld, als iemand geïnteresseerd is om te weten hoe het voelt om op dit moment in mijn schoenen te staan. Afscheid is het niet, ik zal dit project en de mensen-ons niet verlaten omdat ik deel uitmaak van deze Aarde-cyclus op dit moment, hoewel ik in alle eerlijkheid denk dat ik hier niet voor altijd zal zijn. Ik woon hier, maar het is niet mijn wereld. Ik wil gewoon mijn best doen, vervullen wie ik voel dat ik ben en wat mij definieert, maar op een gegeven moment zal ik mij terugtrekken om te rusten. We zijn hier allemaal gekomen om hier te zijn op dit punt, en ik zal jullie vergezellen met de video's en

informatie zo veel als ik kan, en zo veel als mijn eigen emotionele en mentale welzijn me toestaat. Ik ben altijd een gelukkig en sterk mens geweest. En dat zal niet veranderen. Onze essentie is eeuwig.

Ik hoop dat je alles wat we in onze video's delen ook kunt gebruiken voor meer expansie en innerlijke groei. Dat is het zeker voor mij.

Hartelijk dank Swaruu, Aneeka, en het hele Taygetean team voor jullie passie en moed om alle informatie te delen, zodat wij allemaal, de Starseeds, maar ook de rest van de bewoners op Aarde, de realiteit die ons omringt beter kunnen begrijpen, en verder kunnen ontwaken. Ons gesterkt voelen en de scheppers die we zijn. Weten hoe dit alles werkt is onderdeel van het overgangsproces en de zogenaamde ascentie. Het is de tijd om te WETEN, om weer te herinneren, om het lijden achter ons te laten. Het is tijd om af te studeren.